

આત્મ સં. ૮૬ (ચાણ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ માગશર

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

૫૬

લે. પ. પૂ. આનન્દધનજી મ. સા

તજ મન કુમતા કુટિલકો સંગ
ભડી સંગ તે કુબુદ્ધિ ઉપજત હૈં
પડત ભજનમે ભંગ (તજ) ॥ ૧.

કૌવેંકુ કયા કપુર ચુગાવત,
શ્વાન હો નહાવત ગંગ !
ખરકું કીનો અરમળ લેપત,
મર્કટ આભુષણ અંગ (તજ) ॥ ૨.

કહા ભયો પયપાન પિલાવત,
વિષહુ ન તજત ભુજંગ !
આનન્દધન પ્રભુ કહી કાંબલિયા,
ચઢત ન દુજો રંગ (તજ) ॥ ૩.

[અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૨ પર]

પુસ્તક : ૮૧]

ડાસેમ્બર : ૧૯૮૩

[અંક : ૨

અ નુ ક મ ગ્નિ ડા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	વહ અંતર્દિપ જલાઓ		૨૦
૨.	આરામ શોભા	પ. પૂ. આ. શ્રી વિજયનયપ્રભસૂરિજી મ. સા.	૨૧
૩.	દ્વઅનુસુળ આસકિત	પં. શ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર	૨૫
૪.	પાપ તાર્ પરકાશ ભાઈ	પં. શ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર	૨૭
૫.	માનવતા પેટ્રન સાહેબોની નામાવલી		૨૯

તા. ૨૭-૨-૧૯૮૩ના રોજ મળેલ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની સામાન્ય સભામાં નીચે જણાવેલ પ્રમાણે હોદ્દાદારોની અને વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્યોની સર્વાનુમતે નીમણુંક થયેલ છે.

૧.	શ્રી હીરાલાલ લાણુજીભાઈ શાહ	પ્રમુખશ્રી
૨.	શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત	ઉપપ્રમુખ
૩.	શ્રી રાયચંદ મગનલાલ શાહ	
૪.	શ્રી અમૃતલાલ રતીલાલ ભગતભાઈ	મંત્રીશ્રી
૫.	શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા	"
૬.	શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ	"
૭.	શ્રી ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ	ખજાનચી
૮.	શ્રી નગીનદાસ હરજીવનદાસ શાહ	સભ્યશ્રી
૯.	શ્રી ખીમચંદ કુંભચંદ શાહ	"
૧૦.	શ્રી મોહનલાલ જગજીવનદાસ સલોત	"
૧૧.	શ્રી કાન્તીલાલ જગજીવનદાસ દોશી	"
૧૨.	શ્રી કાન્તીલાલ રતીલાલ સલોત	"
૧૩.	શ્રી કાન્તીલાલ હેમરાજ વાંકાણી	"
૧૪.	શ્રી ભુપતરાય નાથાલાલ શાહ	"
૧૫.	શ્રી મણીલાલ કુંભચંદ શાહ	"
૧૬.	શ્રી પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા	"
૧૭.	શ્રી મનસુખલાલ ગુલાબચંદ શાહ	" [નીચે ટાઇટલ પેલાનું ચાલુ]

ભાવાર્થ :— આત્માને નહિ માનનાર, કુમતિ, કુટિલ જનોની સંગતિનો ત્યાગ કરવા હિતશિક્ષા જણાવી છે કુટિલ જનોની સોબતથી બાલજીવો, પ્રભુના ધર્મથી બ્રષ્ટ થાય છે. બુદ્ધિ ભગડે છે. ઉપયુક્ત વાત પુરી સમજાવવા માટે, પૂ. આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ સચોટ દૃષ્ટાંત આપે છે. કાગડાને કપુર ચણરૂપે આપીએ, કુતરાને ગંગામાં નવરાવીએ તો પણ તેમના રંગમાં ફેર પડતો નથી. સર્પને દુધનું પાન કરાવવામાં આવે તો પણ તે ઝેરને ત્યજે નહિ.

સંત જનોના ઉપદેશથી કુટિલજનોના મનમાં અસર થતી નથી.

નાસ્તિક બુદ્ધિથી, કાળી કાંબળીની પેઠે જેના હૃદય પાપકર્મથી લેપાયો છે. તેના હૃદય ઉપર ધર્મના પ્રવેત રંગ ચઢી શકતો નથી. કુર્તકવાળી કુમતિથી, તેની પાસે ખેસનારને ખરાબ અસર થાય છે.

નાસ્તિક મનુષ્યોથી અધ્યાત્મ જ્ઞાનીએ દૂર રહેવું જોઈએ. યોગીઓએ પોતાનામાં યોગ્ય ગુણો પ્રગટાવવા હર હંમેશ પ્રયત્ન કરવાના. યોગ્ય ગુણોના અભાવે ધ્યાનની ધારા વહેતી નથી. અને અધ્યાત્મ રસ્સાનો સ્વાદ અનુભવાતો નથી.

પૂજ્યપાદ સંઘસ્થવિર આચાર્યદેવશ્રી સિદ્ધિસૂરિશ્વરજી મહારાજ (બાપજી મહારાજ ના
પટ્ટાભંકાર પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી વિજય મેઘસૂરિશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂજ્યપાદ
મુનિરાજ ગુરુદેવશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી જંભુ-
વિજયજી મહારાજના પ્રથમ શિષ્ય વયોવૃદ્ધ આત્મરમણતાનિમગ્ન ભદ્રપરિણામી
પરમ ગુરુભક્ત દેવતુલ્ય

પૂજ્યમુનિરાજશ્રી દેવભદ્રવિજયજી મહારાજ

જન્મ : વિક્રમ સંવત ૧૯૫૧, અષાઢ સુદિ ૧૪, ઓડ (ડાકોર પાસે)

દીક્ષા : વિક્રમ સંવત ૨૯૩૫, શ્રાવણ સુદિ ત્રીજી શ્રી મુખેશ્વરજી મહાતીર્થ

સ્વર્ગવાસ : વિ. સં. ૨૦૪૦, કાર્તિકસુદિ બીજી, લોહાડા (શ્રી શામેશ્વરજી તીર્થપાસે)

॥ શ્રી શાંભેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

॥ શ્રી શાન્તિનાથાય નમઃ ॥

આચાર્ય ભગવત્ શ્રીમદ્વિજય સિદ્ધસૂરીશ્વરપાદપદ્મમેભયો નમઃ ॥

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય મેઘસૂરીશ્વરપાદપદ્મમેભયો નમઃ ॥

સદ્ગુરુદેવ મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયજીપાદપદ્મમેભયો નમઃ ॥

લોલાડા (તા. સમી)

(જિલ્લો : મહેસાણા)

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦, જ્ઞાનપંચમી

તા. ૯-૧૧-૮૩

લિ. પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી મુનિ જંબૂવિજયજી તરફથી

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા યોગ, ધર્મલાલ પૂર્વક જણાવવાનું જે મારા અત્યંત પ્રીતિપાત્ર, પરમવિનયી પરમગુરુભક્ત, પ્રથમશિષ્ય, વયોવૃદ્ધ, દેવ જેવા મુનિરાજશ્રી દેવભદ્રવિજયજીને સં. ૨૦૪૦ના કાર્તિક સુદિ ૨ રવિવાર તા. ૬-૧૧-૮૩ના રોજ સાંજે છ વાગે અહીં લોલાડા ગામે અમારા મુખેથી શ્રી નમસ્કારમહામંત્રનું શ્રવણ કરતાં કરતાં સમાધિપૂર્વક મારા જોળામાં માથું મુકીને લગભગ ૨૫ વર્ષનું ઉત્તમ સંયમ જીવન આરાધીને ૮૯ વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસ થયો છે.

મુનિરાજશ્રી દેવભદ્રવિજયજીનું મૂળનામ દલસુખભાઈ મહીજીભાઈહતું. તેમનો જન્મ ડાકોરની પાસે ચોાડ ગામમાં વિક્રમ સંવત ૧૯૫૧ના અષાઠ સુદિ ચૌદસને દિવસે થયો હતો. કુટુંબમાં ધર્મસંસ્કારો પહેલેથીજ હતા તેમનું કેટલુંક શિક્ષણ સુરતમાં રતનસાગરજી બોર્ડીંગમાં થયું હતું. તે પછી કેલેજનું શિક્ષણ મહાવીર જૈન વિદ્યાલય-મુંબઈમાં થયું હતું. અને ગુજરાત વિદ્યાપીઠમાં પરીક્ષા આપીને તેઓ બી. એ. (સ્નાતક ગ્રેજ્યુએટ) થયા હતા.

તેઓ શ્રી ગાંધીજીની દોરવણી નીચે ચાલતા અસહકારના આંદોલનમાં જોડાઈને થોડો સમય જેલમાં પણ ગયા હતા. તે પછી વ્યાપાર માટે બર્મા ગયા હતા. ત્યાં રંગુન તથા પીમનામાં વીસેક વર્ષ રહીને ઝવેરાતના વ્યાપાર કરેલો હતો. વ્યાપારમાં પણ તેમની સચ્ચાઈ, એક જ ભાવ, તથા નીતિમત્તા બહુ જ ઉચ્ચકોટિનાં હતાં. ત્યાં પણ પૂજા-પ્રતિક્રમણ આદિ ધર્મ આરાધના તથા પરોપકારનાં કાર્યો સુંદર અને અચૂકરૂ.તે કરતા હતા. તે પછી જાપાનના યુદ્ધને કારણે બર્માથી ભારતમાં કુટુંબ સાથે તેમને આવવું પડેલું હતું એજ સમયે સં. ૧૯૬૮ના ઉનાળામાં મારા પૂજ્યપાદ અન્ત ઉપકારી ગુરુદેવ તથા પિતાશ્રી મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ તથા હું બોરસદમાં ૧ માસ રહ્યા હતા. અને મુનિશ્રી દેવભદ્રવિજયજી પણ બોરસદમાં તેમનું સાસરું

હોવાથી જોરસદમાં આવીને રહેલા હતા. મારા પૂજ્ય ગુરૂદેવના સમાગમમાં તેઓ હમેશાં આવતા અને કલાકો સુધી વાતો કરતા હતા. મારા પૂજ્ય ગુરૂદેવ ઉપર એવી અદ્ભુત સુન્દર છાપ પડી હતી કે આવો પ્રામાણિક માણસ મેં જીંદગીમાં જોયો નથી. તે પછી સં. ૧૯૯૯ તથા સં. ૨૦૧૧માં પાઢશ તથા પાલિતાણામાં પણ મારા પૂજ્ય ગુરૂદેવના સમાગમમાં તેઓ સારી રીતે આવ્યા હતા. શ્રી સમેતશિખરજી તીર્થની પેઢીમાં મુખ્ય મેનેજર તરીકે પણ કેટલોક વખત તેમણે કામગીરી બજાવી હતી. થાણા પાસે મુરખાડ ગામમાં ધાર્મિક શિક્ષક તરીકે પણ કેટલોક સમય તેઓ રહ્યા હતા.

તે પછી વિક્રમ સંવત ૨૦૧૫માં પોષ વદિમાં અમે વિહાર કરીને શ્રી શંખેશ્વરજીતીર્થમાં ગયેલા હતા. તે વખતે ચડવાણથી પાલિતાણા જતા સંઘમાં શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થમાં મારા પૂં ગુરૂદેવને ફરીથી પણ તેઓ મળ્યા હતા. સં. ૨૦૧૫ના મહાસુદિ આઠમે શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થમાં મારા અનંત ઉપકારી પૂજ્ય ગુરૂદેવનો સ્વર્ગવાસ થયો તે વખતે તેઓ મારા અંગત રીતે મહાન ઉપકારી, નમસ્કાર-મહામંત્રારાધક, પૂજ્યપાદ પં. શ્રી ભદ્રકરવિજયજી મહારાજ સાથે દીક્ષાર્થી ઉમેદવાર તરીકે સંઘમાં વિહાર કરતા હતા. મારા પૂજ્ય ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંભળી પૂં પં. શ્રી ભદ્રકરવિજયજી મહારાજે ત્યાંથી તરત જ મારા પાસે દીક્ષા લેવા મોકલી આપ્યા હતા. અને સં. ૨૦૧૫ના ફાગણ સુદ ત્રીજે શ્રી શંખેશ્વરજી મહાતીર્થમાં પૂં આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂં પં. શ્રી સંપતવિજયજી મહારાજના હાથે તેમની ભાગવતી દીક્ષા થઈ હતી. અને મારા શિષ્ય થયા હતા. તે પછી તારંગા આદિ તીર્થોની યાત્રા કરી અમે અમદાવાદ અમારા દાદા ગુરૂ શ્રી વિજય સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ (બાપજી મહારાજ) પાસે ગયા હતા. ત્યાં તેમના યોગ થયા હતા. બાપજી મહારાજના હાથે જ તેમની વજ્રીદીક્ષા થઈ હતી. પૂં બાપજી મહારાજના હાથે થયેલી અગણિત વડીદીક્ષાઓમાં છેલ્લી વડીદીક્ષાનો લાભ મેળવવા માટે દેવભદ્રવિજયજી અત્યંત ભાગ્યશાળી બન્યા હતા. અમે બંને ગુરૂ-શિષ્ય સાથે વિચરતા હતા અને દીક્ષા લીધા પછી થોડાં વર્ષો ગયા પછી અમારા વચ્ચે એટલો બધો ધર્મસ્નેહ વિકસતો ગયો કે અમારા હૃદયના તાર એક થઈ ગયા હતા. ક્રમે ક્રમે તેમનામાં ગુરૂભક્તિ પરાકાષ્ટાએ પહોંચી હતી. જીવનના લગભગ છેલ્લા શ્વાસોશ્વવાસ સુધી તેમની એક જ ભાવના અને ઉદ્ગારો હતા કે ‘આપની કૃપા છે, મારે બીજી કોઈ જ જરૂર નથી. મને કોઈ તકલીફ નથી.’ તેમનામાં નિઃસ્પૃતા, આહારાદિ ઉપરનો સંયમ, પરમગુરૂભક્તિ, પરમવિનય, આત્મરક્ષણતા વગેરે ગુણો એટલા બધા અજોડ રીતે વિકાસ પામ્યા હતા કે તે તે ગુણોને યાદ કરતાં મારા સર્વઆત્મ-પ્રદેશો ક્ષણે ક્ષણે ગદ્ગદિત થઈ જાય છે.

સં. ૨૦૩૩માં અમે વાવ (જી. બનાસકાંઠા)માં ચોમાસું રહ્યા હતા. ત્યાં તેમની તબિયત ઢીલી પડવા લાગી હતી. તે પછી સં. ૨૦૩૭માં ધામામાં તેમના ઉપર પક્ષધાતનો હુમલો આવ્યો હતો. તેમાંથી પણ પ્રભુકૃપા તથા ગુરૂદેવની કૃપાથી અદ્ભુત રીતે બેઠા થયા હતા. તે પછી સં. ૨૦૩૯માં અમે ચોમાસા માટે શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થથી ૧૮ કીલો મીટર દૂર અહીં લોલાડા ગામમાં આવ્યા. શરૂઆતમાં તબિયત ઠીક હતી પણ છેલ્લા દોઢેક મહિનાથી તેમની તબિયત બગડતી ચાલી હતી. વચ્ચે વચ્ચે સુધારો પણ દેખાયા કરતો હતો. તેમની માંદગી દરમિયાન મારા શિષ્ય તથા મારા માતૃશ્રી સાધ્વીજી મનોહરશ્રીજી તથા તેમના શિષ્યાએ અને લોલાડા જૈન સંઘે તેમની વિવિધ રીતે અપૂર્વ સેવા કરા છે તે માટે સર્વને અનેક ધન્યવાદ ઘટે છે.

એસતા વર્ષે (કાર્તિક સુદિ એકમે) પ્રભાતમાં શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ તથા નવસ્મરણ વગેરે માંગલિક સ્ત્રોતો પાટ ઉપર મારી સાથે એસીને તેમણે સાંભળ્યા હતા. કાર્તિક સુદિ બીજે પણ પ્રભાતમાં દેરાસરમાં ભક્તોમરસ્તોત્રશ્રવણ તથા ચૈત્યવંદન આદિ પોણા કલાક સુધી શાંતચિતે મારા સાથે એસીને કર્યા હતા. જપોરના સાડાચાર વાગ્યા પછી તેમની તબિયત બગડવાની એકદમ શરૂઆત થઈ અને છ વાગે તેો શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ નમસ્કાર મહામંત્રનું શ્રવણ કરતાં કરતાં મારા ખોળામાં માથું મૂકીને તેમણે દેહ પણ મુખદ્વારા ત્યજી દીધો.

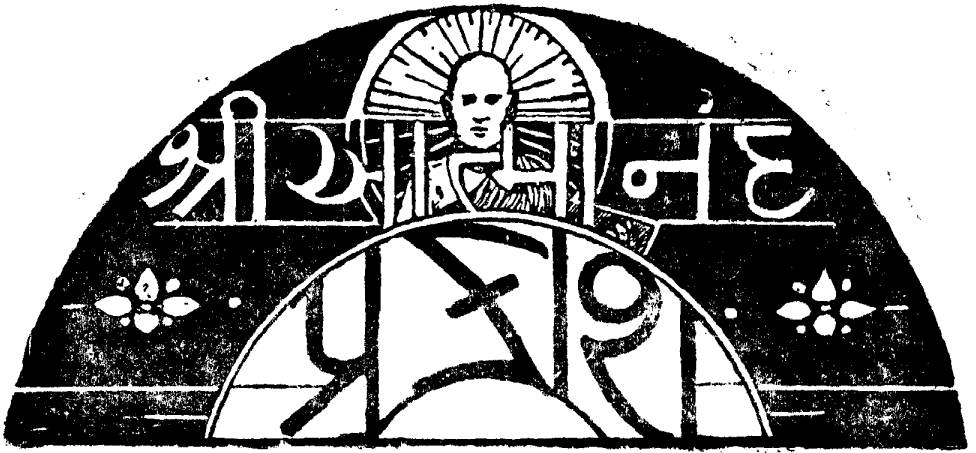
સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંભળતાં જ કાર્તિક સુદિ ત્રીજે લોહાડાથી દૂરના તથા આગુબાગુના ગામોના સંઘો ચારે બાગુથી આવી પહોંચ્યા. ખેડા જીલ્લામાં રહેતા સ્વર્ગસ્થના ત્રણ પુત્રો તથા પુત્રી પણ આવી પહોંચ્યા. ગામમાં જૈનોની વસ્તી તેો ૭૦ માણસોની જ છે. છતાં ગામની સમગ્ર જૈનેતર જનતાએ હડતાલ રાખીને તેમજ વાસદેવ આદિ દ્રવ્ય દ્વારા ગુરૂપૂજા કરીને તેમના મૃત્યુને મહોત્સવ રૂપ બનાવ્યું છે અને અપાર, ગુરૂભક્તિ પ્રદર્શિત કરી છે તેમની અગ્નિ સંસ્કાર યાત્રામાં ત્રણેક હજારની સંખ્યામાં સ્ત્રી-પુરૂષોની માનવમેદની ધર્મ-બાતિ-કોમનો લેદલાવ રાખ્યા વિના ઉમટી હતી. તેમના પાર્થિવ દેહને અત્યંત ભવ્ય સુશોભિત પાલખીમાં પધરાવવામાં આવ્યો હતો અને જ્ય જ્ય નંદા-જ્ય જ્ય ભદ્રાના ગગનલેદી નાદો વચ્ચે બપોરે ચારવાગે તેમના સુપુત્રના હસ્તે અગ્નિદાહ દેવામાં આવ્યો ત્યાં સુધી તેમના મુખ ઉપર અપૂર્વ શાંતિ અને પ્રસન્નતાનું તેજ બળહળતું હતું. આ વખતે સ્વર્ગસ્થની સ્મૃતિ નિમિત્તે વિવિધ પ્રકારની રૂ. ૫૩૦૦૦ની ટીપ તથા બોલી થઈ હતી. તથા ચાલીસ કીલો ચંદનથી અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો.

મારા મુખ-દુઃખના સદાના સાથીદાર, અનેક સંકટો તથા મુશ્કેલીઓમાં બધી રીતે સાથે રહીને તથા સહાય કરીને મને પાર ઉતારનાર આવા મહાત્માના ચાલ્યા જવાથી મને અત્યંત અસહ્ય આઘાત લાગ્યો છે. ક્ષણે ક્ષણે તેઓના વિવિધ સદ્ગુણોનું મને સ્મરણ થયાં કરે છે. મારા હૃદયના તાર સમાન, પરમવિનયી, પરમગુરૂભક્ત મુનિરાજશ્રી દેવભદ્રવિજયજી જ્યાં હોય ત્યાં પરમાત્મા તેઓને સિદ્ધપદ પ્રાપ્ત પરમશાંતિ આપે અને અમારો ધર્મસ્નેહનો સંબંધ સદૈવ સ્થિર રહે એવી પ્રભુના ચરણોમાં પડીને નિરંતર પ્રાર્થના કરું છું.

ધન્ય હો, ધન્ય હો, ધન્ય હો આવા પરમભક્ત તથા મારા જીવનના ખરેખરા સાથીદાર ગુણોના ભંડાર મહર્ષિ મુનિ મહાત્માને.

દ, પૂજ્યપાદ ગુરૂદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી
મુનિ જ'બૂવજ્ય.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ માગશર : ડીસેમ્બર-૧૯૮૩

[અંક : ૨

વહ અંતર્દીપ જલાઓ

લે. શ્રી સૌભાગ્ય મુનિ 'કુસુદ'

વહ અંતર્દીપ જલાઓ ।

જે દુઃખિયો કી આહોમે ઉલ્લાસ નયા લાદે ।
પતંગર જૈસે જીવનમે મધુમાસ નયા લાદે ॥
ખુટ ચુકા જે પ્યાર ઉસી મેં શ્વાસ નયા લાદે ।
આંસૂ ટપકાતી આંખો મેં જે હાસ નયા લાદે ॥
મેં એસા દીપ જલાના ચાહૂં, તુમ બી હથ બટાઓ ॥

વહ અંતર્દીપ જલાઓ.

તુમને ખંગલોં કા, મહેલોં કા દેખા હૈ બજિયાલા ।
અશ્રુબિંદુ કો નહીં દેખી હૈ, દેખી હૈ મણિમાલા ॥
તુમને દેખે રૂમ જુમ જુમ જુમ, મુરા મુંદરી પ્યાલા ।
ઝોપડિયોં મેં સોયા અન્ધેરા નહીં દેખા કાલા ॥
મેં ઉસ અન્ધેરે સે વ્યાકુલ આઓ ઉસે હટાઓ ॥

વહ અંતર્દીપ જલાઓ.

ઇંધર ઉભલે કી જગમગ મેં હુમક રહી હૈ પાયલ ।
ઇંધર પાસ મેં દેખ રહા હૂં તડપ રહા ધાયલ ॥
એસી જૂઠી જગમગ કા મેં કબી ન હૂંગા કાયલ ।
ખુર્ચે હૃદય કે દીપ, તૈલ કે દીપ જલાતા પાયલ ॥
યુગ યુગ કા અન્ધેરા હરલે, વહ દીપક ચમકાઓ ॥

વહ અંતર્દીપ જલાઓ.

‘જૈન જગત’ના સૌજન્યથી

આરામ શોભા

વ્યાખ્યાનકાર પ. પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયનયપ્રભસૂરિજી મ. સા.

(ગતાંકથી થાહુ)

આ ભરતક્ષેત્રને વિષે ઈન્દ્રપુત્રીને શરમાવે તેવી અ'પાનગરી નામે નગરી હતી. તે નગરીમાં કુબેર જેવો સ'પત્તિવાળો કુલધર નામે વણિક વસતો હતો. તેને શીલ લાવણ્યોપેત ને ઉત્તમ ગુણોથી કુળને આનંદ આપનારી કુલનંદા નામની સ્ત્રી હતી. તેને અનુક્રમે સૌંદર્યની પ્રતિમા જેવી સાત પુત્રીઓ હતી. તેઓના નામ (૧) કમલશ્રી (૨) કમલવતી (૩) કમલા (૪) લક્ષ્મી (૫) સરસ્વતી (૬) જયમતી (૭) પ્રિયકારિણી આ પ્રમાણે હતી તે કન્યાઓ ધાર્યા સુખનો અનુભવ કરતી હતી. કારણ કે તે સાતે પુત્રીઓને સારા શેઠીયાઓ ભેટે પરજાવી હતી. શેઠને ઘરે આઠમી પુત્રી થઈ ત્યારે તેના જન્માવસરે તેના માતા પિતાને ઘણું દુઃખ થયું તેથી તેનું નામ પણ પાડ્યું નહીં. અનુક્રમે તે બાળા ઉંમર લાયક થઈ પણ શેઠે તેના લગ્ન ન કર્યા. સર્વ નાતભાઈઓએ ભેગા થઈ શેઠને કહ્યું હે શેઠ? તમારી પુત્રી હવે યુવાવસ્થાને પામી છે માટે તમારે તેને જલદી પરજાવવી જોઈએ. મૂર્ખપણાને ભુકી દઈને વિચારો કે નહિ પરજાવેલી કન્યા શું કુળને કલંકિત નથી કરતી? સ્વજનોનાં આવા વચનો સાંભળી પુત્રીને પરજાવવાનો કુલધર શેઠે વિચાર કર્યો. ને ચિંતવવા લાગ્યો કે પુત્રી જેવોજ કોઈ વણિક પુત્ર મળી જાય તો તેને આ આઠમી પુત્રી પરજાવા દઉં. એક દિવસ કુલધર શેઠ પોતાની પેઠીએ બેઠા હતા. તેવામાં એચિંતો એક મલિન વસ્ત્ર ને મેલા શર્ષાવળો કોઈ પરદેશી વણિક પુત્ર તેની દુકાને આવ્યો. શ્રેષ્ઠિએ પૂછ્યું, તું કોણ છે? ક્યાંથી આવ છે? તું ક્યાંનો રહેવાસી છે? અને શા માટે અહીં આવ્યો છે? તે બોલ્યો હું કોશલપુર નગરનો

રહેવાસી છું. મારા પિતાનું નામ નંદીસેન મારું નામ નંદન છે ને મારી માતાનું નામ સોમા છે. હું ગરીબ થઈ જવાથી પૈસા પેદા કરવા ઉદ્દેશમાં ગયો હતો પણ ગરીબાઈ મારી પાછળ હતી. કારણ કે “નાણા વગરનો નાથીઓ, નાણે નાથાલાલ” જગતમાં લક્ષ્મીને માન છે. લક્ષ્મી હોય તો સહુ બોલાવે છે. બેસેલાનું ભાગ્ય બેસે છે. ને ઉભેલાઓનું ભાગ્ય ઉભું રહે છે. સુતેલાનું ભાગ્ય સૂવે છે. તેમ ચાલનારનું ભાગ્ય સાથે જ ચાલે છે તેમ મારું કમ' જે પૂર્વ કરેલું હતું તે પણ સાથે જ આવ્યું, તેથી હું ધન પ્રાપ્ત ન કરી શક્યો ને અહંકાર ને લીધે મારા દેશમાં પણ ન ગયો. આ દેશના શ્રેષ્ઠિ કે જેમનું નામ વસંતદેવ છે તેઓ ઉદ્દેશમાં વસે છે તેમણે શ્રીદત્ત નામના શેઠ ઉપર કાગળ લખી મને અહીં એમની સેવા કરી આજીવિકા ચલાવવા માટે મોકલ્યો છે. તેથી હું આ દેશમાં જ બીજાની સેવા કરી શુજરાન ચલાવીશ. માટે હે ભાગ્યશાળી, તે શ્રીદત્ત શેઠનું ઘર ક્યાં છે? તે કૃપા કરી કહો કે જેથી હું તેમને કાગળ આપું. નંદનના આવા વચનો સાંભળી કુલધર શેઠ વિચાર કરવા લાગ્યો કે આ વણિક પુત્ર મારી પુત્રીને યોગ્ય છે. કારણ કે આ વણિક ધનરહિત ને પરદેશી છે. વળી અભિમાની પણ છે જે આની સાથે પુત્રીને પરજાવી હાંચ તો તે પાછી પણ આવી શકશે નહિ. આમ વિચારી વણિક પુત્રને કહ્યું કે હે નંદન તારા પિતા મારા મિત્ર છે, માટે તું શ્રીદત્ત શેઠને કાગળ આપી તુરંતજ મારે ઘરે પાછો આવજે. વણિક પુત્રે કબુલ કર્યું, પછી કુલધર શેઠે શ્રીદત્ત શેઠનું ઘર બતાવવા તેની સાથે એક માણસને મોકલ્યો વણિક પુત્ર નંદન શ્રીદત્ત શેઠને કાગળ આપી પાછો કુલધર

શેઠને ઘરે આવ્યો. એટલે શેઠે તેને સ્નાન કરાવી સારા કપડાં પહેરાવ્યાં. પછી ભોજન કરાવીને કહ્યું કે હે નંદન તું મારી પુત્રી સાથે લગ્ન કર જેથી કરીને તારા પિતાની તેમજ મારી સ્નેહગાંઠ મજબૂત સાંકળ જેવી બંધાય. નંદને કહ્યું મારે આવે કોઈ પણ રીતે ઉદ્દેશ જવાનું છે તો પછી પરણું શી રીતે? શેઠે કહ્યું તું શા માટે ચિંતા કરે છે? મારી પુત્રીને સાથે લગ્ન આજીવન પુરતું દ્રવ્ય હું તને મોકલી આપીશ નંદને તે વાત મંજૂર કરી એટલે કુલધર શેઠે પોતાની પુત્રીને તેની સાથે પરણાવી

પોતાના શ્વસુરની અનુમતિ મેળવી તેણે પત્ની સાથે ઉદ્દેશ જવા પ્રયાણ શરૂ કર્યું. રસ્તામાં ચાલતાં ચાલતાં તે ઉજ્જયિની નગરીમાં આવી પહોંચ્યો. અને રાતવાસો એક દેવમંદિરમાં રહ્યો રાત્રે સૂતાં સૂતાં તે વિચાર કરે છે કે સસરાએ બાંધી આપેલ ભાતું મારી સ્ત્રીના ધીરે ધીરે ચાલવાથી ખૂટી ગયું હશે, માટે મારે હવે શું કરવું? વળી પાછી મારે ભિક્ષા માગવી પડશે તેથી આ સ્ત્રીને અહીં સૂતી મૂકીને જ મારો પ્રવાસ શરૂ કરું. આમ વિચારી વણિકપુત્ર નંદન સ્ત્રીને સૂતીજ સુકી રવાના થયો. પ્રસાને તે સ્ત્રી જાગી આમ તેમ મુએ છે પણ પતિને પત્નો ન મળવાથી વિલાપ કરવા લાગે છે અને મનમાં હાય? હાય? મારો પતિ આવી મં.તે મને તરછોડી દેશે દંધને જતો રહ્યો છે હવે મારે શું કરવું? પિતાને ઘેર પણ મારા સન્માન નથી પતિ વગર હું શું કરું? ક્યાં જાઉં? હવે મારે શરણ કોનું? આ પ્રમાણે વિવિધ વિષયના વિલાપ કરતી ધીરજને ધારણ કરતી શિયળનું રક્ષણ કરવા માટે વિશાળ ઉજ્જયિની નગરીમાં આવી અને ભટકવા લાગી. પણ તેની ખબર અંતર કોઈએ પૂછી નહીં. કહ્યું છે કે—

“તિણુ દેસડે ન જઈએ, જિહાં આપણે ન કોઈ શેરી શેરી હાંડતાં, ખાત ન પૂછે કોઈ”

તે નગરમાં માણિભદ્ર નામે એક શેઠ વસતો

હતો. તે પોતાની દુકાને બેઠો હતો. તેવામાં તે સ્ત્રી ત્યાં આગળ તે ઉત્તમ શ્રેષ્ઠિના પગમાં પડીને કહેવા લાગી કે “હે તાત! દીન દુઃખીઓનાં શરણ તમે છો. શેઠે કહ્યું, હે બાળા તું કોણ છે? તે બોલી હે શેઠ, અંપાપુરીમાં વસતા કુળધરની હું પુત્રી છું. મારા પતિની સાથે હું ઉદ્દેશમાં જતી હતી. પરંતુ કર્મયોગે માર્ગમાં પતિથી વિખૂટી પડી ગઈ છું. તેથી હું આપના શરણે આવી છું. તેની વિનયયુક્ત વાણી સાંભળી રંજન થયેલો શેઠ બોલ્યો, હે પુત્રી! તું મારા ઘરે સુખેથી રહે પછી તે કન્યા શેઠના ઘરનાં બધું કામકાજ કરતી અને સુખેથી રહેતી માણિભદ્ર શેઠે પોતાના માણસોને નંદનની તપાસમાં મોકલ્યો, પણ કોઈ ઠેકાણેથી સમાચાર મળ્યા નહીં. ફરી તે શેઠે પોતાના એક માણસને કુલધર શેઠ પાસે મોકલ્યો તેણે આવી કુલધર શેઠને કહ્યું હે શ્રેષ્ઠિવર્ષ! હું માણિભદ્ર શેઠનો માણસ છું એમણે પૂછાવેલ છે કે આપને કેટલી પુત્રી છે એમાંથી કેટલી કુમારિકા છે અને કેટલી સૌભાગ્યવંતી છે તે કહો. કુલધર શેઠે કહ્યું કે મારે અઠ પુત્રીઓ છે. તેમાંથી સાત પુત્રીઓને આ અંપાપુરીમાં પરણાવેલ છે. અને સૌથી નાની પુત્રીને એક વણિક પુત્ર સાથે પરણાવી છે તે દંપતી ઉદ્દેશે ગયા છે. આ બીના બાણી તેને પોતાના શેઠ પાસે આવી સર્વ હકીકત કહી તેથી માણિભદ્ર શેઠને ખાતરી થઈ કે આ કુલધર વણિકની કન્યા છે, આથી તે શેઠ તેને પુત્રીની જેમ પાળવા લાગ્યો.

તે કન્યાએ ઉત્તમ પ્રકારના ગુણ-ચાતુર્ય-વિનય -વિવેકથી આખા કુટુંબની કૃપા સંપાદન કરી હતી તેથી તેના દિવસો સુખેથી પસાર થવા લાગ્યા.

ઉજ્જયિની નગરીમાં માણિભદ્ર શેઠે તોગણને ધ્વજ પતાકાઓથી શણગારીને એક મોટું જિનાલય બંધાવ્યું હતું. ત્યાં કુલધર પુત્રી દરરોજ ત્રણે પ્રકારની પૂજા કરતી અને સાધ્વીઓના સમાગમથી જીવંત નવતરવા બાણી તે સુલસા સદૃશ્ય ઉત્તમ શ્રાવિકા થઈ.

શેડ તેને જે જે દ્રવ્ય આપતાં તે બધું ભેગું કરીને દહેરાસરને લગતી વસ્તુઓ તે બનાવતી હતી.

જ્યારે તેની પાસે વધારે દ્રવ્ય એકઠું થયું. ત્યારે તેણે ત્રણ સુવર્ણમય છત્ર કરી પ્રભુના મસ્તક ઉપર ધારણ કર્યા વિવિધ પ્રકારના તપ અને ભાવથી ચતુર્વિધ સંઘનું વાત્સલ્ય પણ કર્યું. ઉજમણા વિગેરે પણ કર્યાં.

એક દિવશે શેડને ચિંતાતુર બોધ તે બોલી. હે તાત! આપને આજે શી ચિંતા છે? શેડે કહ્યું હે પુત્રી અહીંના રાજાએ મને જે જિનપૂજા માટે ફળફૂલથી ભરપુર વૃક્ષાણુ એક ઉદ્યાન આપ્યું હતું. તેના ફળફૂલોથી રોજ જિનેશ્વર દેવની પૂજા કરતો હતો. પરંતુ એકાએક આજે એ ઉદ્યાન સૂકાઈ ગયું છે. સર્વ ઉપાય યુક્તિ અજમાવી બોધ પણ તે નવપલ્લવિત થતું નથી તેથી મને રાજાનો ખરો ભય લાગે છે તે મને શું કરશે?કાંઈ સમજાતું નથી. આ સાંભળી કન્યા બોલી હે તાત! તમે ચિંતા કરશો નહીં હું પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે મારા શિયળના પ્રભાવે જ્યાં સુધી ઉદ્યાન સાચા સ્વરૂપને ધારણ ન કરે ત્યાં સુધી મારે ચારે આહારનો ત્યાગ છે. શેડે કહ્યું હે પુત્રી આવી ઉચ્ચ પ્રતિજ્ઞા ન કરાય તે બોલી હે તાત? મેં જે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે તેમાં કદી ફેરફાર થઈ શકે એમ નથી, આમ કહી જિનમંદિરે ગઈ ને અરિહંતને નમસ્કાર કરી એકાચ ચિત્તે કાઉસગમાં રહી, આમ તેણે ત્રણ દિવસ પૂર્ણ કર્યા ત્રીજી રાત્રીએ શાસનદેવી પ્રગટ થઈ કહેવા લાગી હે વત્સે મિથ્યાદાદે વ્યંતરદેવે આ વાટિકા નો વિનાશ કર્યો હતો, અત્યારે તે દેવ તારા તપ-શીયળના પ્રભાવથી અદૃશ્ય થયા છે તેથી ઉદ્યાન પહેલાંની જેમ પ્રભાતે નવપલ્લવિત થશે એમ કહી તે અદૃશ્ય થઈ ગઈ. સવારે માણિભદ્ર શેડ ફળ-ફૂલોથી નવપલ્લવિત વાટિકા બોધ અલ્પત હરખન ધારણ કરતો મંદિરે આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો, હે બેટી તારા શિયળ પ્રભાવથી આજે મારા મનોરથો પરિપૂર્ણ થયાં માટે તું સુગંધી પારણું

કર. પછી શ્રાવક-શ્રાવિકાઓને નિમંત્રણ કરી ધામધૂમથી વણિક પોતાના ઘરે તેડી લાવ્યો લોકો પરસ્પર કહેવા લાગ્યાં અહો! શિયળનો મહિમા અપૂર્વ છે કે જેથી સૂકાઈ ગયેલું વન ફરી સર્જન થયું. આ કન્યા અતિ પ્રશંસાવાળી છે. તે પવિત્ર પુણ્ય અને ઉત્તમ લક્ષણવાળી છે. વળી એનું જીવતર સફળ છે. આ પ્રકારના જીવોને દેવો પણ નમસ્કાર કરે છે. ધન્ય છે! માણિભદ્ર શેડને! જેમના ઘરમાં ચિંતામણી રત્ન જેવી આ વણિક પુત્રી વસે છે. આ પ્રમાણે જ્યોષ્ણણા કરતો સંઘ તે શ્રેષ્ઠિચર્યાના ઘરે આવ્યો. તે શ્રાવિકાએ ઘેર જઈ મુનિમહારાજોને પડિલાખ્યાં અને ચતુર્વિધ સંઘને ભોજન કરાવી વિધિપૂર્વક પારણું કર્યું જેનધર્મનો માહેમા અહીં વિસ્તાર પામ્યો. “જેનમ્ જયતિ શાસનમ્”.

એક દિવસ તે કુલધર પુત્રી પાછલી રાતે બગીચે વિચાર કરવા લાગી. આ જગતમાં તેઓ જ ધન્ય છે કે જેઓ વિષય સુખને ત્યજી, અવ્યા-બાધ સુખને આપનાર ચારિત્રને અપનાવે છે. કામલોગમાં આસક્ત એવી હું જ અધન્યને પાત્ર છું. હું કામ લોગ તો ન પામી. પણ દુઃખના દરિયામાં ડુબકીઓ ખૂબ ખાધી. એટલો પુણ્યનો પ્રબળ ઉદ્ભવ કે હું જેનધર્મને પામી છું હું ચારિત્ર પાળવાને અસમર્થ છું તેથી ગૃહસ્થપણમાં હું ઉચ્ચ તપ કરું જેથી શરીર સંસાર શોષાય. એમ ચિંતતી કુલધર પુત્રીએ છઠ્ઠ-અઠ્ઠમ-પક્ષ-ખમણ-માસખમણ વિગેરે ઉચ્ચ તપ આદર્યા જ્યારે તું શરીર બહુજ શીણ થયું. ત્યારે તેણે અનંશન લીધું અને શુભ ધ્યાનથી મૃત્યુ પામી. પહેલા સૌધર્મ દેવલોકમાં દેવતા થઈ. ત્યાં આયુષ્ય પુરું કરી વિષ્ણુપ્રભા નામની વિપ્રપુત્રી થઈ અને માણિ-ભદ્ર શેડ મૃત્યુ પામી ઉત્તમ દેવપણે અચ્યુત દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા ત્યાંથી જ્યવી મનુષ્ય થયા ત્યાં ધર્મની આરાધના કરા નાગકુનાર દેવ થયા અવધિજ્ઞાનથી પૂર્વજવનો સંબંધ જાણી તારા ઉપર તે વાત્સલ્ય રાખે છે હે બોધા! તે પહેલા કુલધર

શેઠના ઘરમાં અજ્ઞાનતાને લીધે જે પાપ કયું હતું તે કાર્ય જિપ્પાકથી હુઃખી અને માણિભદ્ર શેઠના ઘરમાં રહીને જૈન ધર્મની પ્રભાવના કરવાથી તે મન-વચન-કાયાની શુદ્ધિથી જૈન ધર્મનું આરાધન કયું તેથી તું અત્યારે અનુપમ સુખ ભોગવે છે, તે પૂર્વે ભવમાં જિનેશ્વરની પૂજના ઉદ્યાનને નવપદ્મવિત કયું હતું. તેથી જ આ નંદનવન સમ દેવનિર્મિત ઉદ્યાન તારી સાથે રહે છે. પ્રભુના મસ્તકે તે છત્રધારણ કર્યા તેથી તું ઉદ્યાનની છાયામાં નિવાસ કરે છે. વળી જિનપૂજના પ્રભાવથી તું નિરોગી રહે છે. પ્રભુની ભક્તિ કરવાથી દેવ સમાન સામ્રાજ્ય ભોગવે છે. તે ભક્તિ વડે જ હું આરામશોભા કમે કરીને તું શીવસુખ સાધીશ.

રાનીના વચન સાંભળી તે રાણી ક્ષણવારમાં મૂર્છા પામી ધરતી પર ઢળી પડી, શીતળજળ ચંદનાદિ વડે ચેતના પામી ને બોલી હે મુનિશ્વર! આપના મુખેથી મારો પૂર્વભવ સાંભળી મને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું છે તેથી મેં જાણ્યું કે આપે કહ્યું તે સર્વ ખરોખર છે. હું સંસારથી ખેદને પામી છું મુનિશ્વર! જો આપ રાજા પાસેથી રજા અપાવો તો હું આપ પાસે પ્રવળ્યા ગ્રહણ કરું. રાણીના વચન સાંભળી રાજા બોલ્યો, હે ભદ્રે? આ પ્રમાણે સંસારની અસારતા જાણ્યા પછી ક્યો ડાહ્યો પુરૂષ ઘરમાં બેસી રહે? મારે હું પણ દીક્ષા લઈશ પછી

રાજા મુનિશ્વર પાસે જાય છે અને કહે છે હે મુનિશ્વર જ્યાં સુધી હું મહેલમાં બંધ આરામ-શોભાના પુત્ર મહાયસુન્દરને સિદ્ધાશનારૂઢ કરીને પાછો આવું ત્યાં સુધી આપ કૃપા કરી સ્થિરતા ધારણે, પછી શુરુજીને પ્રણામ કરીને રાણી સાથે ઘરે આવ્યો, યુવરાજનો રાજ્યાભિષેક કરી નગરમાં અઢાઈ મહોત્સવ કર્યો અને દીન-અનાથને ઘણું દાન દીધું. સાતે ક્ષેત્રમાં દ્રવ્ય વાપરી ઉત્સવ પૂર્વક પાછો ફર્યો, અને પત્ની સાથે દીક્ષા અંગિકાર કરી જિતશત્રુ રાજર્ષિ ઉગ્ર વિહારે પૃથ્વી પાવન કરવા લાગ્યા. અનુક્રમે સકલાગમના રહસ્યને જાણનાર જિતશત્રુ રાજર્ષિને આચાર્યપદને યોગ્ય જાણી તેમના શુરૂ મહારાજે પોતાના પદે સ્થાપન કર્યા અને આરામશોભાને પણ પ્રવર્તિની પદ આપ્યું. અનુક્રમે જિતશત્રુસૂરિ કહેવાયા અને અનેક ભવ્ય જીવોને પ્રતિબોધી આરામશોભા સાથે અનશન બંધ કાળ કરી દેવલોક ગયા, ત્યાંથી મનુષ્ય સુખ પામી અનુક્રમે મુક્તિ સુખ પ્રાપ્ત કરશે.

આ કથા વાંચીને ભવ્ય જીવોએ શીલવ્રતનું પાલન મહત્તમ પણે કરવું જોઈએ કે જેથી કરીને આલોક ને પરલોકમાં સુખ-સંપત્તિ ઋદ્ધિ-વૃદ્ધિને પામનાર થાય છે. તદ્ઉપરાંત અવ્યાબાધ મોક્ષ સુખને પામે છે.

॥ ઇતિ આરામશોભા કથા સમાપ્ત ॥

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમેઽધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાનું પ્રકાશન-૯૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ અરણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને ખીરુદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendices આવેલ છે જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્ય કન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

પ્રાપ્તિસ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદસભા, આરગેટ, ભાવનગર

દુઃખનું મૂળ આસક્તિ !

—પંન્યાસપ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર

કાશ્મીરનો રાજ લલિતાદિત્ય પોતાની વિશાળ સેના સાથે પંજાબ તરફ આગળ વધી રહ્યો હતો. રસ્તામાં સાગર જેવી ઉછળતી સિન્ધુ નદી આવી. સિન્ધુનો જલપ્રવાહ ભારે વેગમાં હતો. રાજ લલિતાદિત્ય ચિંતામાં ડૂબી ગયો....‘આવો દરિયો પાર કેમ કરીને થશે ?’

રાજની સાથે એનો મહામંત્રી ચિંકુણ પણ હતો. રાજની ચિંતા જાણી ચિંકુણે રાજને આશ્વાસન આપતા કહ્યું કે ‘મહારાજ, તમે ચિંતા ના કરશો....સિન્ધુ ઓળંગીને આપણે પંજાબમાં પ્રવેશ કરી શકીશું....આપની ધર્મ-પ્રસારની ભાવના સફળ બનશે જ.’

‘પણ થશે કેમ કરીને ? સિન્ધુનો ઉછળતા દરિયા જેવી છે....?’

‘આપ નિશ્ચિંત રહો....સેવક આપની સેવામાં હાજર છે !’

રાજ લલિતાદિત્ય સેના સાથે સિન્ધુના તટ પર પહોંચ્યા. મંત્રી ચિંકુણે પોતાના ખીસ્સામાંથી એક તેજસ્વી મણી બહાર કાઢ્યો અને સિન્ધુના જલપ્રવાહમાં નાખ્યો....નાખતાની સાથે જ જાણે ચમત્કાર સળંગ થોડાં એમ પાણીનો પ્રવાહ બે ભાગમાં વહેંચાઈ ગયો ! વચ્ચેવચ્ચે, સામે કિનારે જવા માટેનો રસ્તો બની ગયો ! રાજ સેનાની સાથે સામા કિનારે પહોંચી ગયો. મહામંત્રીએ ખીજે મણી એ પ્રવાહમાં નાખ્યો અને જલપ્રવાહ પૂર્વવત્ બની ગયો. મંત્રીએ બંને મણી કાઢીને પોતાની પાસે સુરક્ષિત રાખી લીધા.

રાજ તો આશ્ચર્યથી મુગ્ધ બની ગયો. એણે પ્રેમભર્યા શબ્દોમાં ચિંકુણ પાસે યાચના કરી : ‘મારા બળનામાંથી તને જે સારામાં સારી વસ્તુ

જોઈએ તે માંગીશ અને મને આ બંને મણી આપી દે....’

‘મહારાજ, હું જે માંગીશ....તે આપ મને આપી શકશો ?’ ‘ચોક્કસ....જો તું મને મણી આપવા રાજ હોય તો હું માફ સમજી ધન તને આપી દેવા તૈયાર છું....!’

‘ના મહારાજ, મારે આપના ધન વૈભવ નથી જોઈતા કે મહેલ-મહેલાતો ને જમીન-જાગીર પણ નથી જોઈતી. આપને જોઈએ છે તો આ બંને મણી આપ ખૂશીથી રાખી લ્યો, અને જો આપ મને આપી શકો તો મગધ સમ્રાટે આપને જે બુદ્ધની સુંદર મૂર્તિ ભેટરૂપે આપી છે, તે આપ મને આપવા કૃપા કરો.’

રાજ પળવાર તો ચિંકુણની સામે તાકી રહ્યો. બુદ્ધની એક મૂર્તિના બદલામાં આવા ચમત્કારી મણી આપી દેનાર આ મંત્રી તેને ઓલિયો લાગ્યો !

રાજએ ચિંકુણને ભગવાન બુદ્ધની નાગુક-નયનરમ્ય મૂર્તિ આપી દીધી. ચિંકુણ તો મૂર્તિ મેળવીને ભાવવિભોર બની ઉડ્યો. વિરક્ત અને બુદ્ધમાં અનુરક્ત બનેલો ચિંકુણ મૂર્તિને હેયા સરસી રાખીને પોતાને વતન જવા ચાલી નીકળ્યો.

વાર્તા તો અહીં પૂરી થઈ જાય છે. પણ આ વાર્તાના પૂર્ણાવિરામે મારી વિચારયાત્રાને આરંભી દીધી....મનના માંડવે વિચારોની વેલ પાંગરતી જ રહી....! હું પળભર તો વિચારી જ રહ્યો. ‘આ શું ! ચિંકુણે કેવી સહજતા અને સરજતાથી જલકાંત અને ચંદ્રકાંત જેવા બે-કીમતી ને ચમત્કારી મણી રાજને આપી દીધા. અને લીધું શું ? તો ભગવાન બુદ્ધની એક માત્ર મૂર્તિ ! શું

વિચાર્યું હશે એ પ્રજાવંત મહામંત્રીએ પોતાના મનમાં ?

‘આ ચંદ્રકાંત કે જલકાંત મણી તો એક નદી અથવા સાગર ઉતરવામાં સહાયક બની શકે છે, જ્યારે ભગવાન બુદ્ધની પ્રતિમા તો ભવસાગરથી પાર ઉતરવામાં ઉપકારક બનશે ! મારે તો ભવસાગરને તરવો છે ને ? નિર્વાણમાં સમાવું છે ને ?’

ચોક્કસ આવું જ કંઈક વિચાર્યું હશે એ મહામંત્રીએ ? શું એના હૃદય-પર્વતમાં છાતું-છુપું વૈરાગ્યનું ઝરણું વહી જ રહ્યું હશે ? મહામંત્રીના જવાબદારી ભર્યા અને જોખમી પદ પર રહેના છતાં શું એનું હૈયું આવું વિરક્ત હોઈ શકે ખરું ?

હાસ્તો ! દુનિયામાં એવી કઈ ચીજ છે કે જેનો ત્યાગ વૈરાગી આત્મા ન કરી શકે ? વિશ્વના સામાન્યને પણ ઘડીના છઠ્ઠાભાગમાં જ્વાલમલરીને ખંખેરી નાંખે છે. વિરાગની મસ્તીમાં રૂખેલો આત્મા ! રૂપરૂપના સરૌવર જેવી ખૂબસૂરત અપ્સરાઓને છોડતા પણ વૈરાગી ઝિઝક ન અનુભવે ! પોતાના તદુરસ્ત અને સ્વસ્થ શરીરને ત્યજી શકે છે !

અંતરાત્માના ધરાતલ પર વૈરાગ્યનું ઝરણું હમેશાં હરપળ વહેતું રહેવું જરૂરી છે. યોગ માર્ગમાં પ્રવેશ મેળવવા માટે વિરક્ત-અનાસક્ત આત્માજ યોગ્યતાની પરીક્ષામાં સફળ થઈ શકે !

તે રાગ્ય પણ સહજ-સ્વાભાવિક હોવો જોઈએ. વિરક્ત હૃદય ઉદાર હોય છે. વિશાલ હોય છે. અને કંઈપણથી છલકતું હોય છે ! વિરક્ત અંતઃકરણમાં જ સમ્યગ્જ્ઞાનનો રત્ન દીવડો અગમગી રહે છે.

બહારથી મનુષ્ય રાજ હોય....મંત્રી હોય.... શ્રેષ્ઠ હોય....કે ખજાંદર હોય....ભીતરથી એ વિરક્ત હોય શકે છે ! વિરાણી મનુષ્ય સુખ-દુઃખમાં સમવૃત્તિ જાળવી શકે છે ! સંતુલિત રહી શકે છે.

વૈરાગ્ય અને સમતા વચ્ચે ધનનિષ્ઠ સંબંધ છે. વિરાગી આત્મા જ સદા શાંતિ અને પ્રસન્નતાની અનુભૂતિ કરી શકે છે !

વિરાગી આત્મા બંધાતો નથી. એ નિર્બંધન હોય છે ! એને કોઈ આંતર કે બાહ્ય....ભીતરી કે બાહરી બંધનો જાળરો જકડી શકતી નથી. દ્રવ્ય ક્ષેત્ર-કાળ અને ભાવના બંધનોથી અનાસક્ત-વિરક્ત આત્મા મુક્ત હોય છે !

વિરાગી જ સાચો શ્રદ્ધાવાન બને છે, સાધુતા ધારી શકે છે. સંન્યસ્ત બની શકે છે...જે વિરક્ત નથી એ સાધુ કેમ હોય શકે ? જે અનાસક્ત નથી એ સંન્યસ્ત કેમ બની શકે ? જે વિરાગી નથી....એ કેમ જગાવી શકે શ્રદ્ધાની સિતારી પર સમર્પણના સૂર ?

જે વ્યક્તિમાં રાગનું ઝેર ભરેલું છે.....આસક્તિનું વિષ નીતરે છે. એ ત્યાગી કેમ હોઈ શકે ? માત્ર કપડાં બદલી લેવાથી સાધુ-સન્યાસી નથી થવાતું ને ? કાળનું બદલવું પડે છે ! ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીએ અમથું થોડે જ કહ્યું છે : ‘ત્યાગાત્ કલુકમાત્રસ્ય ભુજનો નહિ નિર્વિષ’ કાંચળી ઉતારી નાંખવા માત્રથી સર્પ નિર્વિષ નથી બનતો.

હૈયું હરદમ અનાસક્તિના ઊંડા નીરમાં રૂપ્યું રહે, આજ તો બધી સાધનાનો સાર છે ! આસક્તિ તમામ દુઃખોની જડ છે. અપેક્ષા તમામ દુઃખોનું મૂળ છે !

[સ્નેહદીપ દ્વારા અનુદિત]

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્રમિ દુક્કંઠમ.

‘પાપ તાડે પરકાશ ભાઈ!’

—પંચાસપ્રવરશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણીવર

અહીં તમારા પાપોને સાચા હૈયે ખુલ્લા કરી દો....સાફ મનથી ‘પાપોતું’ બયાન કરી દો....અને પાપોના ભારથી મુક્ત બનો, હળવા બનો. પાપોતું કરેલું પ્રાયશ્ચિત્ત માનવીને શુદ્ધ-પુદ્ધ અને પ્રખુદ્ધ બનાવી દે છે.

કચ્છની કામણુગારી ઘરતી પર આજે પણ એવું એક પાવન તીર્થ ભિલું છે ‘અંબાર’ એ કચ્છના જુના ને જીવતા નગરોમાતું એક ઐતિહાસિક નગર છે. અંબારના બાહરી ઇલાકામાં ‘જેસલ તોરણની સમાધી’ આજે પણ મોજૂદ છે. જેસલ ડાકું હતો....હલ્વારો અને લૂટારો હતો....જેસલની નાવ જ્યારે ભર દરિયે ઝોલા ખાતી હતી...એ વખતે હમણાં નાવ રૂખી કે હમણા રૂખી...થતું હતું....ત્યારે તોરણે જેસલની પાસે એના પાપોતું બયાન અંતરતમથી કરાવરાવ્યું હતું....તોરણની પ્રેરણા જેસલના માંદાલાને જગાડી ધઈ અને જેસલે પોતાના તમામ ખૂરા કામોનો ત્યાં મન મૂકીને એકરાર કર્યો....અને કથા કહે છે કે એની નાવ સહીસલામત પાર ઉતરી ગઈ.

આજે બી કેટલાય સ્ત્રી-પુરૂષો જેસલ-તોરણની આ સમાધિના દર્શન કરવા દૂર દૂરથી આવે છે. દર્શન કરીને એમની આંખો છલકાઈ ઉઠે છે...તેઓ રહી પડે છે...આંસૂડાં પાડતા પોતાના પાપોતું એકરારનામું વ્હોમાં ઉતારે છે...હૈયાનો બોજ હળવો થાય છે.... આંખોમાં થમક ઉભરાય છે અને પ્રસન્નતાથી મનને ભર્યું ભર્યું બનાવીને એઓ પાછા વળે છે.... અહીંથી ગયા પછી તેઓ પાછા એવા પાપો કરતા ધઈ જાય છે કે નહીં...એ ખબર નથી! પણ જેસલે ફરી પાછા એવા કાળા પાપ નહોતા કર્યા, એમ આ વર્તા જરૂર કહે છે!

પાપોતું પ્રતિક્રમણ કરવું....પાપોનો એકકાર કરવો....પરમાત્માની પાસે, શુદ્ધજનોની પાસે પાપોની ક્ષમા યાચવી....આ બધી વાતો બધા જ ધર્મો એક યા બીજા રૂપે દર્શાવે છે. કેટલાક શ્રદ્ધાળુજનો એવી ક્રિયા કરે છે પણ ખરા...પણ ખબર નહીં....એ લોકો સાચે જ પાપોતું આલોચન કરે છે....કે પછી માત્ર ગતાનુગતિક કે દેખા-દેખી ક્રિયા કરવાના સંતોષથી ધરાઈ જાય છે?

એક દિવસ મારી સ્મૃતિના પડદાપર જીવંત છે હજુ પણ! એક ભાઈ પ્રતિક્રમણ દરમિયાન ‘વંદિ-તુસૂત્ર’ [પાપોના પ્રત્યાલોચન માટેનું એક સૂત્ર] બોલી રહ્યા હતા...અને એમની આંખો આંસુઓથી છલછલ બની રહી હતી...વાસ્તવમાં એઓ પશ્ચાત્તાપ કરી રહ્યા હતા....એમના આવા ગદ્ગદ સ્વરે બોલાતા વંદિ-તુસૂત્રે એ દિવસે ઘણા બધા પ્રતિક્રમણ કરનારાઓની આંખોને આંસુથી છલકાવી દાધી હતી. પાપોતું સાચ્યું પ્રાયશ્ચિત્ત યથ રહ્યું હતું!

પણ માણસ પાપોને છાવરવામાં હોંશિયાર છે! જનવર અલબત્ત પાપ કરે છે પણ છૂપાવતા નથી કે છાવરતા નથી! માણસ પાપ તા કરે છે જ, પાછો એને છુપાવે છે...સંતાડે છે...!! કારણ કે પાપથી એ ગભરાતો નથી...એ ડરે છે આવનારા દુઃખોથી!

‘હું પાપ કરીશ તો અશુભ કર્મો બંધાશે.. જેના પરિણામે મને ભવિષ્યમાં ઘોર કષ્ટો વેઠવાં પડશે’ આ વિચાર એને નથી આવતો....એના મનમાં ફફડાટ બુદ્ધો જ હોય છે. ‘લોકો જો મારા પાપોને જાણી જશે તો મારી આખરને આંચકા લાગશે. લોકો મારો તિરસ્કાર કરશે....હું કોઈને મોઢુ બતાવવા લાયક નહીં રહું!’

હુ:ખોના ભયથી પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત લોકો હંબુ કરી લે છે પણ જે પાપની પાછળ કોઈ ભયની ભૂતાવળ નથી....પાપાચરણ કોઈ જોતું નથી. છતાંયે પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત જો કરવામાં આવે તો જ એ સાચું પ્રાયશ્ચિત્ત છે !

આબુખાબુના બધા લોકો જે પાપ આચરતા હોય છે એને તો 'પાપ' તરીકે માનવું જગી અઘરું થઈ પડે છે ! જેને પાપ જ ન માનીએ એનું વળી પ્રાયશ્ચિત્ત શાનું ?

ભલે, માણસ પાપને પાપ ના માને....ભલેને એ પાપોનો પશ્ચાત્તાપ ના કરેપણ એટલા માત્રથી એ કાંઈ પાપમુક્ત ન બની શકે ! પાપોનો ભાર તો એના નાબુક હૈયા પર વધતો જ રહે છે ! ધીરે ધીરે એની બેચેની માઝા મૂકે છે....એને સમજાતું નથી કે 'કેમ માઝ' હૈયું ભારે ભારે રહે છે ?' જો એને પાપોના પશ્ચાત્તાપનો રાહ નથી મળતો તો એનું હૃદય ઠીંગરાઈ જાય...

હૃદય બંધ પડી જાય....અને આત્મા પાપોનું પોટલું ઉપાડીને પરલોકનો યાત્રી બની જાય !

હે પ્રભો ! મરતા પહેલાં, સહજભાવે હું મારા પાપોનો પશ્ચાત્તાપ કરી લઉં....એટલી મારા પર કૃપા કરજો ! પાપોના એકરાર કરવામાં રૂકાવટ કરનારા તત્વોનો નાશ કરો છો પ્રભુ...! પાપોનું એવું પ્રત્યાલોચન કરી લઉં કે ફરી પછી કયારેય પાપો પ્રત્યેનું કોઈ આકર્ષણ જાગેજ નહીં ! પાપોની ઇચ્છા ઓગળી જાય !

હે તરાગ ! તારા આચિન્ત્ય અનુગ્રહથી મારે પાપોની ઇચ્છાઓથી મુક્તિ મેળવવી છે ! જો એ માટેનો ઉપાય પ્રાયશ્ચિત્ત હોય તો એ પ્રાયશ્ચિત્ત એવું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા હું તૈયાર છું ! તમારા જ પાવન ચરણોમાં મને માઝ' પાપ-પ્રકાશન/પ્રત્યાલોચન કરવા દો વિભુ !

[સ્નેહદીપ દ્વારા અનૂદિત]

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીર્મતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીર્મત રૂપિયા પંદર.
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીર્મત રૂપિયા પાંત્રીશ.
તો બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

:- સ્થળ :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

આ સભામાં અત્યાર સુધીમાં થયેલાં માનવંતા પેટન સાહેબોની નામાવલી

- ૧ શ્રી બાબુસાહેબરાય સીતાબચંદ્ર બહાદુર
- ૨ ,, હઠીસંગ ઝવેરચંદ
- ૩ ,, રાયબહાદુરસાહેબ વિજયસિંહજી
- ૪ ,, સૌભાગ્યચંદ નગીનદાસ ઝવેરચંદ
- ૫ ,, ખાલચંદ છાજેડ
- ૬ ,, જીવજીલાલ ધરમચંદ
- ૭ ,, બાબુસાહેબ બહાદુરસિંહજી સીંધી
- ૮ ,, ચંદુલાલ સારાભાઈ
- ૯ ,, રાયબહાદુર કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ
- ૧૦ ,, માણેકચંદ જ્યેષ્ઠભાઈ
- ૧૧ ,, નાગરદાસ પુરૂષોત્તમ
- ૧૨ ,, રતીલાલ વાડીલાલ
- ૧૩ ,, માણેકલાલ ચુનીલાલ
- ૧૪ ,, નાનાલાલ હરીચંદ
- ૧૫ ,, કાંતીલાલ બકેરદાસ
- ૧૬ ,, રાયબહાદુર નાનજીભાઈ લધાભાઈ
- ૧૭ ,, ભોગીલાલ મગનલાલ
- ૧૮ ,, રતીલાલ વર્ધમાન
- ૧૯ ,, પદમશી પ્રેમજીભાઈ
- ૨૦ ,, રમણીકલાલ ભોગીલાલ
- ૨૧ ,, મોહનલાલ તારાચંદ
- ૨૨ ,, જદવજી નરશીદાસ
- ૨૩ ,, ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ
- ૨૪ ,, ચંદુલાલ ડી. શાહ
- ૨૫ ,, રમણીકલાલ નાનચંદ
- ૨૬ ,, દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ
- ૨૭ ,, દલીચંદ પરશોત્તમદાસ
- ૨૮ ,, ખાંતીલાલ અમરચંદ
- ૨૯ ,, રાયબહાદુર જીવતલાલ પ્રતાપશી
- ૩૦ ,, અમૃતલાલ કાળીદાસ
- ૩૧ ,, ખુશાલદાસ ખેંગારભાઈ
- ૩૨ ,, કાંતિલાલ જસંગભાઈ
- ૩૩ ,, બબલચંદ કેશવલાલ

- ૩૪ શ્રી ચંદ્રકાન્ત ઉજમશી
- ૩૫ ,, પુંજભાઈ દીપચંદ
- ૩૬ ,, લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસ
- ૩૭ ,, કેશવલાલ લલ્લુભાઈ
- ૩૮ ,, ચોધવજી ધનજીભાઈ સોલીસીટર
- ૩૯ ,, મણીલાલ વનમાળીદાસ
- ૪૦ ,, સારાભાઈ હઠીસંગ
- ૪૧ ,, રમણલાલ દલસુખભાઈ
- ૪૨ ,, કેશવલાલ વજેચંદ
- ૪૩ ,, જમનાદાસ મોનજી
- ૪૪ ,, વીરચંદ પાનાચંદ
- ૪૫ ,, હીરાલાલ અમૃતલાલ
- ૪૬ ,, ગીરધરલાલ દીપચંદ
- ૪૭ ,, પરમાણુદ નરશીદાસ
- ૪૮ ,, લવજીભાઈ રાયચંદ
- ૪૯ ,, પાનાચંદ લલ્લુભાઈ
- ૫૦ ,, કર્તુરભાઈ લાલભાઈ
- ૫૧ ,, પરશોત્તમદાસ મનસુખલાલ
- ૫૨ ,, મનસુખલાલ દીપચંદ
- ૫૩ ,, છોટાલાલ મગનલાલ
- ૫૪ ,, માણેકચંદ પોપટલાલ
- ૫૫ ,, નગીનદાસ કરમચંદ
- ૫૬ ,, ડો. વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ
- ૫૭ ,, સકરચંદ મોતીલાલ
- ૫૮ ,, પ્રાગજીભાઈ ઝવેરચંદ
- ૫૯ ,, ખીમચંદ લલ્લુભાઈ
- ૬૦ ,, પરશોત્તમદાસ સુરચંદ
- ૬૧ ,, કેશવજીભાઈ નેમચંદ
- ૬૨ ,, હાથીભાઈ ગુલાબચંદ
- ૬૩ ,, અમૃતલાલ કુલચંદ
- ૬૪ ,, પોપટલાલ કેવળદાસ
- ૬૫ ,, શ્રી ભગુભાઈ ચુનીલાલ
- ૬૬ ,, વનમાળીદાસ ઝવેરચંદ

- ૬૭ શ્રી બકુભાઈ મણીલાલ
 ૬૮ ,, ખીમચંદ મોતીચંદ
 ૬૯ ,, ચીમનલાલ ડાયાલાલ
 ૭૦ ,, રમણલાલ જેશીંગભાઈ
 ૭૧ ,, મગનલાલ મૂળચંદ
 ૭૨ ,, નરોત્તમદાસ શામજીભાઈ
 ૭૩ ,, કેશવલાલ ખુલાખીદાસ
 ૭૪ ,, મોહનલાલ મગનલાલ
 ૭૫ ,, ચીમનલાલ મગનલાલ
 ૭૬ ,, રતિલાલ ચત્રજી
 ૭૭ ,, પોપટલાલ ગીરધરલાલ
 ૭૮ ,, કાંતિલાલ હીરાલાલ કુમુભગર
 ૭૯ ,, લાલભાઈ ભોગીલાલ
 ૮૦ ,, સાકરલાલ ગાંડાલાલ
 ૮૧ ,, હરખચંદ વીરચંદ
 ૮૨ ,, ચંદુલાલ વર્ધમાન
 ૮૩ ,, છોટાલાલ ભાઈચંદ
 ૮૪ ,, શ્રીમતી પ્રભાવતીબેન હરખચંદ
 ૮૫ શ્રી મનમોહનદાસ ગુલાબચંદ
 ૮૬ ,, કાંતિલાલ રતિલાલ
 ૮૭ ,, નૌતમલાલ અમૃતલાલ
 ૮૮ ,, જયંતિલાલ રતનચંદ
 ૮૯ ,, ભાણજીભાઈ ધરમશી
 ૯૦ ,, પાનાચંદ ડુંગરશી
 ૯૧ ,, નાનકચંદ રીખવચંદ
 ૯૨ ,, શ્રીમતી કમળાબેન કાંતિલાલ
 ૯૩ શ્રી રમણલાલ નગીનદાસ
 ૯૪ ,, કપુરચંદ નેમચંદ
 ૯૫ ,, મંગળદાસ ગોપાળદાસ
 ૯૬ ,, રાયચંદ લલ્લુભાઈ
 ૯૭ ,, છોટુભાઈ રતનચંદ
 ૯૮ ,, હરગોવનદાસ રામજીભાઈ
 ૯૯ ,, નવીનચંદ્ર છગનલાલ
 ૧૦૦ ,, નવીનચંદ્ર જયંતિલાલ
 ૧૦૧ શ્રી શરદભાઈ જયંતિલાલ
 ૧૦૨ ,, તુલસીદાસ જગજીવનદાસ

- ૧૦૩ શ્રી નાનચંદ ગુઠાભાઈ
 ૧૦૪ ,, ચંદુલાલ પુનમચંદ
 ૧૦૫ ,, સૌભાગ્યચંદ નવલચંદ
 ૧૦૬ ,, ચંપકલાલ કરશનદાસ
 ૧૦૭ ,, અમૃતલાલ અઘાભાઈ
 ૧૦૮ ,, મહીપતરાય વૃજલાલ
 ૧૦૯ ,, પોપટલાલ નરોત્તમદાસ
 ૧૧૦ ,, ગુલાબચંદ લાલચંદ
 ૧૧૧ ,, મનુભાઈ વીરજીભાઈ
 ૧૧૨ ,, ચંદુલાલ નગીનદાસ
 ૧૧૩ ,, મુળજીભાઈ જગજીવનદાસ
 ૧૧૪ ,, ચુનીલાલ ઝવેરચંદ
 ૧૧૫ ,, શ્રીમતી લાઇખાઈ મેઘજીભાઈ
 ૧૧૬ ,, શ્રી સુખલાલ રાજપાળ
 ૧૧૭ ,, સુન્દરલાલ મુળચંદ
 ૧૧૮ ,, પ્રાણજીવન રામચંદ
 ૧૧૯ ,, શાંતિલાલ સુન્દરજી
 ૧૨૦ ,, પ્રાણલાલ કે. દોશી
 ૧૨૧ ,, ખાંતીલાલ લાલચંદ
 ૧૨૨ ,, ચીમનલાલ ખીમચંદ
 ૧૨૩ ,, ભોગીલાલભાઈ જેઠાલાલ
 ૧૨૪ શ્રીમતી જયનબેન ભોગીભાઈ
 ૧૨૫ શ્રી જયંતભાઈ માવજીભાઈ
 ૧૨૬ ,, ખુમચંદભાઈ રતનચંદ
 ૧૨૭ ,, સવાઈલાલ કેશવલાલ
 ૧૨૮ ,, નંદલાલ રૂપચંદ
 ૧૨૯ ,, જાદવજીભાઈ લખમશી
 ૧૩૦ ,, આવચંદભાઈ મંગળજી
 ૧૩૧ ,, પોપટલાલ નરશીદાસ
 ૧૩૨ ,, કુલચંદભાઈ લીલાધર
 ૧૩૩ ,, જીવરાજભાઈ નરસેરામ
 ૧૩૪ ,, માણેકલાલ ઝવેરચંદ
 ૧૩૫ ,, પ્રાણલાલભાઈ મોહનદાસ
 ૧૩૬ ,, હરસુખલાલ ભાઈચંદ
 ૧૩૭ ,, ચંદુલાલભાઈ વનેચંદ
 ૧૩૮ ,, મનસુખલાલ હેમચંદ

- ૧૩૯ શ્રી પોપટલાલ મગનલાલ
 ૧૪૦ „ કાંતિલાલ હરગોવન
 ૧૪૧ „ અમૃતલાલ કાળીદાસ
 ૧૪૨ „ કાંતિલાલ ભગવાનદાસ
 ૧૪૩ „ નગીનદાસ અમૃતલાલ
 ૧૪૪ „ પોપટલાલ નગીનદાસ
 ૧૪૫ „ ચીમનલાલ નગીનદાસ
 ૧૪૬ „ દીપચંદલાલ એસ. ગાર્ડી
 ૧૪૭ „ વાડીલ લભાઈ ચત્રભુજ
 ૧૪૮ „ પન્નાલાલભાઈ લલ્લુભાઈ
 ૧૪૯ „ તલકચંદલાઈ દામોદરદાસ
 ૧૫૦ શ્રીમતિ ભાનુમતીબેન વાડીલાલ
 ૧૫૧ શ્રી નાનચંદલાઈ તારાચંદ
 ૧૫૨ „ હીરાલાલ જુઠાભાઈ
 ૧૫૩ „ નારણુ શામભાઈ
 ૧૫૪ „ વીરચંદ મીઠાભાઈ
 ૧૫૫ શ્રીમતી અંજવાળીબેન બેચરદાસ
 ૧૫૬ શ્રી પ્રભુદાસ રામભાઈ
 ૧૫૭ „ જયંતીલાલ એચ.
 ૧૫૮ „ વૃજલાલ રતિલાલ
 ૧૫૯ „ ચીમનલાલ હરીલાલ
 ૧૬૦ „ વિજેન્દ્રભાઈ હીમતલાલ
 ૧૬૧ „ શાંતિલાલ બેચરદાસ
 ૧૬૨ „ શામલભુ કુલચંદ
 ૧૬૩ „ વૃજલાલ રતિલાલ
 ૧૬૪ „ પ્રભુદાસ મોહનલાલ
 ૧૬૫ „ નાનચંદ મુળચંદ
 ૧૬૬ „ પ્રવિણચંદ્ર કુલચંદ
 ૧૬૭ „ ગીરધરલાલ ભુવણભાઈ
 ૧૬૮ „ મનસુખલાલ ચીમનલાલ
 ૧૬૯ „ સુન્દરલાલ ઉત્તમચંદ
 ૧૭૦ „ દલીચંદ પુનમચંદ
 ૧૭૧ „ કાંતિલાલ ભુવરાજ
 ૧૭૨ „ છોટાલાલ જમનાદાસ
 ૧૭૩ „ પ્રતાપરાય બેચરદાસ

- ૧૭૪ શ્રી જસુભાઈ ચીમનલાલ
 ૧૭૫ „ મનમોહનદાસ કુલચંદ તંબોળી
 ૧૭૬ „ મગનલાલ જેઠાભાઈ શાહ
 ૧૭૭ „ રમણલાલ મંગળદાસ શાહ
 ૧૭૮ „ શત્રુજય મહાતીર્થ પદયાત્રા
 સંઘ સમિતિ
 ૧૭૯ „ પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા
 ૧૮૦ „ લહેરચંદ છોટાલાલ
 ૧૮૧ „ સુધાકર શીવભાઈ
 ૧૮૨ „ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ
 ૧૮૩ „ દિનેશભાઈ વિરચંદભાઈ
 ૧૮૪ „ અનોપચંદ માનચંદ શેઠ
 ૧૮૫ „ શશીકાન્ત રતીલાલ શાહ
 ૧૮૬ „ ચીનુભાઈ હરીભાઈ શાહ
 ૧૮૭ „ ભદ્રેશકુમાર વસંતલાલ મહેતા
 ૧૮૮ „ વિરેન્દ્રભાઈ પ્રભુદાસ શાહ
 ૧૮૯ „ વિનયચંદ ખીમચંદ શાહ
 ૧૯૦ „ કાન્તીલાલ નારણદાસ શાહ
 ૧૯૧ „ રમણીકલાલ દલસુખભાઈ શેઠ
 ૧૯૨ „ મણીલાલ વાડીલાલ શાહ
 ૧૯૩ „ રમણભાઈ દલસુખભાઈ શેઠ
 ૧૯૪ „ ધરણીધર ખીમચંદ શાહ
 ૧૯૫ „ ઇન્દ્રવદન રતિલાલ શાહ
 ૧૯૬ „ મહાસુખભાઈ લક્ષ્મીચંદ શેઠ
 ૧૯૭ „ કાન્તીલાલ લક્ષ્મીચંદ શેઠ
 ૧૯૮ „ કાન્તીલાલ ચુનીલાલ ચોકસી
 ૧૯૯ „ રતનચંદ ઓઘડભાઈ મહેતા
 ૨૦૦ „ મુળચંદ દીપચંદ શાહ
 ૨૦૧ „ અનંતરાય ગીરધરલાલ શાહ
 ૨૦૨ „ મહીપતરાય જદવભુ શાહ
 ૨૦૩ „ રાજેન્દ્રકુમાર મગનલાલ મહેતા
 ૨૦૪ „ હિંમતલાલ ચાંપશીભાઈ શાહ
 ૨૦૫ „ બટુકલાલ ત્રીભુવનદાસ શાહ
 ૨૦૬ „ સેવંતીલાલ કાન્તીલાલ ઝવેરી
 ૨૦૭ „ પ્રાણલાલ ટી. દલાલ

ધાર્મિક શિક્ષણની સંયુક્ત વાર્ષિક

ધાર્મિક પરિક્ષાઓ

પરીક્ષા સમય : સં. ૨૦૪૦ પોષ વદ ૫ રવિવાર

૨૨મી જાન્યુઆરી ૧૯૮૪

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ અને

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સોસાયટી

મુખ્ય દ્વારા વાર્ષિક ધાર્મિક પરીક્ષા ધોરણ ૧ થી ૬ ની સંયુક્ત અભ્યાસક્રમ મુજબ અને તેથી ઉપરના ધોરણની તે તે સંસ્થાઓના અભ્યાસક્રમ મુજબ ભારતભરના શહેરોની પાઠશાળા અને શિક્ષણ સંસ્થાઓની રવિવાર તા. ૨૨-૧-૮૪ (પોષ વદ ૫) બપોરે ૧ થી ૪ ના સમયે લેવાશે.

આજ્ઞ પ્રતિક્રિયા સૂત્ર : પ્રબોધ ટીકાની વિશિષ્ટ પરીક્ષાઓ પણ આ તારીખે જ લેવામાં આવશે.

પરીક્ષા ફી નથી * અભ્યાસક્રમમાં ફેરફાર નથી

પ્રવેશ ફોર્મ તુરત મંગાવો

ગામે ગામના ધાર્મિક શિક્ષક-શિક્ષિકાઓ તેમજ સંસ્થાઓના વ્યવસ્થાપકોને વિનંતિ કે તેઓ પોતાની પાઠશાળા અને બોર્ડિંગના વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને પરીક્ષામાં અવશ્ય બેસાડે.

પરીક્ષા ફોર્મ સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૮૩ છે.

પ્રબોધટીકા ભાગ ૧-૨-૩ કિંમત રૂ. ૨૦/- એક બુકના

ધાર્મિક પ્રશ્નોત્તરી ગુજરાતી આવૃત્તિ મળશે. કિંમત બે રૂપિયા

લિ. મંત્રીઓ,

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સોસાયટી

ફોર્મ તથા પત્રવ્યવહાર માટે

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ

ગોડીજી બિલ્ડીંગ, ૨૧૬ બીજો માળો, અં. ક્રિકા સ્ટ્રીટ,

મુખ્ય-૪૦૦૦૦૨

ફોન : ૩૩ ૩૨ ૭૩.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પેદ્રન સાહેબ હિંમતલાલ ચાંપસીભાઈ શાહ, વલ્લભવિદ્યાનગર મુકામે તા. ૧૬-૧૦-૮૩ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી આ સંસ્થા પ્રત્યે ખુબ લાગણી ધરાવતા હતા. સંસ્થાને ઉપયોગી થવાની તેમની તીવ્ર અભિલાષા અનુમોદનીય છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે તેવી હાર્દિક પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

તેઓશ્રી ખીમચંદભાઈ ચાંપસીભાઈના નાનાભાઈ હતા. તેમની અહીં સુપરકાસ્ટ નામે લોખંડની ફેક્ટરી છે. વિ. સં. ૨૦૩૮ના જેઠ શુદ્ધ ૪ ના રોજ સરદારનગર દેરાસરની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે જૈન સોસાયટીના સભ્યનું સંઘ પૂજન તથા સ્વામિવાત્સલ્ય તેમના તરફથી હતું. વળી આસો શુદ્ધ ૧ થી ત્રીજ-ત્રણ દિવસ આણુદમાં યોજાયેલ હતો. તેમની કાળામાં મોટી રકમ હતી. તે રીતનું સ્વામિવાત્સલ્ય હતું. ઉપર્યુકત રીતે તેઓશ્રી ખૂબ ધાર્મિક હતા.

શ્રી હિંમતલાલ દીપચંદ શાહ (ઉમરાળાવાળા) તા. ૧૭-૧૦-૮૩ના રોજ સોમવારે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રીની ઉંમર ૬૦ વર્ષની હતી. આ સંસ્થાના તેઓશ્રી આ જીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રીનું છુપું ઢાન. ગુરુભક્તિ અને ધર્મભાવના અનેરા હતાં. સહુ તેમના કાર્યની અનુમોદના કરે છે. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે તેવી પ્રાર્થના

અ. સૌ. લીલાવંતી મણિલાલ કુલચંદ શાહ (ઉંમર વર્ષ ૬૮) તા. ૨૫-૧૦-૮૩ના રોજ સ્વર્ગવાસ થયા છે. આ સભાના તેઓશ્રી આ જીવન સભ્ય હતા. તેઓની ધાર્મિક ભાવના માટે અંજલી આપીએ છીએ

આ આત્માને પરમ શાંતિ મળે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ,

શ્રી હીરાલાલ કુલચંદ શાહ ભાવનગરવાળા (ઉંમર વર્ષ ૮૩) તારીખ ૨૦-૧૧-૧૯૮૩ના રોજ ગદગસીટી મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને સરળસ્વભાવી હતા. તેઓશ્રી આસભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે તેવી પ્રાર્થના

મુંબઈની સંયુક્ત વાર્ષિક જૈન ધાર્મિક પરીક્ષાઓ

ભારતના શહેરો અને ગામોમાં પ્રતિવર્ષ મુજબ જૈન ધાર્મિક શિક્ષણની ૭૮મી પરીક્ષાઓ રવિવાર, તા. ૨૨-૧-૧૯૮૪ના સંવત ૨૦૪૦ના પોષ વદ ૫ બપોરના ૧ થી ૪ ના સમય લેવામાં આવનાર છે,

ધાર્મિક શિક્ષણને પ્રોત્સાહિત કરવા શ્રી જૈન પ્રવેતામંથર એજ્યુકેશન બોર્ડ, શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણસંઘ અને શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સોસાયટી દ્વારા સંયુક્ત રીતે વાર્ષિક પરીક્ષાઓ લેવામાં આવે છે. ઉચ્ચ ઈનામોનું આયોજન પણ કરેલ છે. આ અંગેના નિયત ફોર્મ મંગાવી તા. ૩૧-૧૨-૮૩ સુધીમાં નીચેના સ્થળે પહોંચાડવા.

શ્રી જૈન પ્રવેતામંથર એજ્યુકેશન બોર્ડ

ગોડિજ બિલ્ડીંગ, બીજે માળે, ૨૧૯, એ, કિકાસ્ટ્રીટ,

મુંબઈ-૪૦૦૦૦૨

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

ફરેક લાઈબ્રેરી તથા થરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ટિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
ત્રીશષ્ટિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૫ર્વ ૨-૩-૪		ચાર સાધન	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિનયજી	
દ્વાદશાષ્ટ નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ આઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશાષ્ટ નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મગિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી ભક્તિ પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સૂક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
શ્રીવસ્ત્રમણ્ડિ સ્તોત્ર સંન્દોહઃ	૨-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		જૈન દર્શન ત્રીમાંસા	૩-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	આહંત્ ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
આદ્યશીપાધ્યાય	૫-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨૫-૦૦	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂજાદિગતી સંગ્રહ	૩-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી શ્રીધાનરામનો શાસ્ત્ર	૨૦-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
ન વ્યક્ત્ય કાને જેમ્	૩-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી સુપ્રાસન્નાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૮-૦૦	શુરભક્તિ ગહુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી જ્ઞાનસુધાકર	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૬	હું ને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦

લખો :— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખાર ગેઈટ, ભાવનગર (સૈરાપટ્ટ)

પોસ્ટેજ અલગ

તાંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સહોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર,

મુદ્રક શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.